

רחל מרחלת על כל העולם

מאת
שולמית יריב

שושנה שיף וארנסט יפת
אסתר ויונתן זוכוביצקי שרו איתם על חד גדיא

חוה מחכה לרפי - אי אי אי...

כשאני חושבת על זה, ממש לא ברור לי איך זה לא קרה עד היום.

כבר שנים יש רפי שאולי מצד אחד, וכבר יש חווה לוי מצד שני. אז איך זה שער היום לא התחברו שני אלה?

הפסיקו לדאוג: הם התחברו סוף סוף! אז עשיתי רינג'דרינג לחווה, כדי לשאול אותה מה העניינים כדיוק. הלו, חווה, כאן רחל המרחלת."

פסח כשר בגולה

אפשר כבר לעשות אצבע משולשת לכל הל' שונות הרעות. שאמרו שאם אסתר זוכוביצקי תיסע לניו יורק לחיות עם בעלה, יונתן ז'ר' כוביצקי, בלילה הסדר, היא כבר לא תחזור משם. אז היא חזרה, ליריעתכם.

את לילה הסדר בילו הזוכוביצקים עם הוגג ארנסט יפת ושושנה שיף, וכולם אכלו קניידלך ומצות, ושרו חד-גדיא, חד גדיא, כי זה מזכיר להם כמה דברים שקרו לחברים שלהם. אחרי עוד כמה ימים, לקחה אסתר את ילדיה וחזרה איתם ארצם, גם כדי להיות פה וגם כדי לסתום את הפה לבמה אנשים.

אגב, שושנה וארנסט נראים מאוהבים יותר מתמיד, ויודעים דבר אומרים לי שהנה איט'ר'טון הם יכריזו על נישואיהם. מתה לדעת ממה יחיה הוגג הצעיר אחרי החתונה.

חוה לוי
היא פנויה -

"ידעתי שתטלפני חיכיתי לזה. לא יכול להיות שאת לא תרעי".
"בטח שאני יודעת. נו, איך נפגשתם פיתאום?"
"נפגשנו. הוא פנוי מבחינה ריגשית, אני פנויה מבחינה ריגשית, הוויץ מזה הוא גבר משגע."
"ומה את עושה עכשיו כשהוא נסע ללונדון?"
"מה זאת אומרת? אני מחכה שהוא יחזור!"

רפי שאולי
הוא בלונדון -

כזה עשיר ועדיין לומד

אם הקטע הזה נראה לכם רועד, זה מפני שכל הגוף שלי רועד מצחוק בזמן כתיבת שורות אלה. בעל אחר ממלונות הפאר בישראל. בחור בן 60 פלוס, קצת קומה, עבה בשר, קרח וממושקף, המדבר בעיקר יידיש, הוחזר מנמליה העופה בן גוריון מפני שכרטיסי הטיסה שלו לא היה כליכך בסדר.

הוא ניגש לפקיד הלוקח את הכרטיסים בנמל, ונתן לו את הכרטיס. הפקיד הסתכל בכרטיס, הסתכל בבעליהם המלון הגדול, ופרץ בצחוק אדיר. בעליהם המלון שאל בידיש שוטפת מה מצחיק אותנו, והפקיד אמר שהוא אף פעם עוד לא ראה סטודנט כליכך מבוגר.

הסתבר שבעליהם המלון העשיר יודע שסטודנטיים טים מקבלים הנחה גדולה בכרטיסי הטיסה, והוא לא הבין למה הוא, שכל חייו עדיין לומד, לא יכול להשתמש בזה.

בקיצור, החזירו אותו הביתה, וביקשו ממנו לקנות כרטיס רגיל. אני באמת מקווה שהוא למד משהו מהסיפור הזה, ועכשיו הוא כבר לא יהיה יותר סטודנט.

לפני שהוא אכל אותו, והתנהג מאוד כאלו גאנטיית.

במשך רוב המסיבה לא ידעתי מי הוא הגבר, אבל הוא נראה צעיר מדי מכדי שאתחיל לי התעניין.

רק אחרי שעה, כשהוא פנה אל הרוגמנית קארין דונסקי ואמר לה "נו, אמא, בואי כבר!" הבנתי שהוא בנה בן 12 של דונסקי, ששמו בישראל נואל.

לא יכולתי להתאפק ושאלתי את נואל למה הוא בא עם האמא שלו למסיבות של נשים.

"אני בא רק בשביל האח"מים."

"סליחה?"

"אנשים חשובים!"

"נו, ופגשת כאן אנשים חשובים, הפעם?"

"הפעם זה ממש לא מוצלח, רק אח"מ אחד."

"מי זה, אם מותר לי לשאול?"

"ציפי שביט, אבל אני כבר לא צריך אותה."

"מה זאת אומרת?"

"כבר יש לי שלוש חתימות שלה. אז אני לא צריך אותה יותר."

1 באפריל אבל מאוד רציני

אתם ידעתם בכלל שיש בראזיל בלונדיים, בעלי עור ורדרד? אני לא ידעתי את זה עד שר' איתי את לי, בת השנה, בתה של ורד ציבעון. איזו ילדה כולה כספית, חן וחיוכים, וגם שימלת-מלמה וסרט על הראש, ופרח על הדש ותחרה על התחתונים.

ורד, שלא הצליחה ללדת ילד, לא חשבה הרבה זמן, נסעה לפני שנה לברזיל והביאה משם את

ענת סרגוסטי, העולם הזה

ורד ציבעון ובתה עלי
שימלת מלמה וסרט על הראש

לי הקטנטונת. עכשיו, כשלי כבר בת שנה, הן לא נפרדות. ורד לוקחת אותה לעבודה שלה בסטודיו באילת, וגם כשהיא נוסעת למסיבה בתל-אביב היא לוקחת את הקטנה איתה.

את לי היא בחרה לעצמה ב-1 באפריל 1986, ועכשיו היא החליטה שאם זה כליכך הצליח, למה לא לנסוע שוב ב-1 באפריל 1988 ולהביא ללי אח או אחות? ובאמת למה לא?

הולכים כל היום וחוגגים

כל שנה ב-1 כמאי חוגגת הפועלת-היחצנית מירי זיכרונני את יום-הולדתה, ועושה מין מסיבת נשים של אחרי-הצהריים לכל חברותיה. החברות באות כשבדיהן מתנה, ובלי בעל, ושרותות מיץ ואוכלות סנדוויצ'ים קטנים ומאחלות למירי שתגדל קצת בשנה הבאה.

גם השנה נערכה המסיבה של החברות אחרי הצהריים, ובאמת לא נראו שם גברים, מלבד צלם או שניים, הבעל של הזמרת נירה גל וגברבר אחד קטן ועדין, לבוש מיכנס-ג'ורדן, ז'אקט קלאסי ותיסרוקת של פלייבוי. הגברבר הסתובב לו בין הנשים, שתה קצת מיץ, הריח כל סנדוויץ'

נואל דונסקי
גברבר קטן ועדין